

Domoljublje

Autor Administrator

Domoljublje - Barack Obama

Silvna Oruè Ivoš, Vjesnik

Novi amerièki predsjednik Barack Obama u svom je inauguracijskom govoru èak petnaest puta spomenuo naciju i èak èetrnaest puta Ameriku. Prije èina inauguracije duboko se molio, bio na svetoj misi, zakletvu je polagao s rukom na Bibliji i pritom zazvao Boga u pomoæ. Barack Obama, kao i svi amerièki predsjednici, s ponosom sluša dr̄zavnu himnu i pritom stavlja ruku na srce, ljubi dr̄zavnu zastavu. Barack Obama, koji je amerièki predsjednik tek nekoliko dana, nije miljenik samo Amerike (odnosno ljudi koji su ga izabrali), veæ i cijelog svijeta. I u Hrvatskoj ima javnih osoba koji ne kriju da ga vole, koji ga citiraju i koji se na njega pozivaju…

No, da se Barack Obama kojim sluèajem dogodio u Hrvatskoj i da se ponaša i govori na isti naèin, ne bi bio ni približno slavljen kao sada. Hrvatski Barack Obama bio bi desnièar, èovjek koji svojim ponašanjem gura Hrvatsku u prošlost i vrlo brzo bi uz njegovo ime, a u to ne treba sumnjati, prikrpali pridjeve kao što su nazadni ili primitivni.

Jer, za razliku od Amerike, Hrvatska ima svoje »napredne snage«. Koje se dive svemu što je 'stranjsko', ali istodobno bez problema gaze po svim domaèim vrijednostima. Jer su one nazadne. Zato je moguæe da se u Hrvatskoj ljudi koji slušaju domoljubne pjesme i koji se kite hrvatskim zastavama, javno nazivaju primitivcima. Zato je moguæe da se u Hrvatskoj nakon smjene jedne vlasti bez problema promijene dr̄zavni blagdani, meðu kojima i onaj najvāzniji. Zato je moguæe da hrvatski uèenici u golemom postotku pojma nemaju kad je Dan dr̄zavnosti ili da, ovisno u koju školu idu, uèe razlièitu povijest. Odnosno, povijest iz ud̄benika koji razlièito iznose povijesne događaje. Uglavnom one novije.

U Hrvatskoj se, na žalost, može dogoditi da se »napredne snage« bez problema javno izruguju, primjerice, vjernicima i onda za to još

budu i pohvaljeni. Ili da na stup srama objese sve one koje se ne usude razmišljati kao »oni«.

No, te iste »napredne snage« progutale su knedlu u grlu zbog Biblije, Boga i svete mise i iz svojih prvih redova divile se izboru Baracka Obame i javno govoriti kako i nama treba jedan takav. I poklopiti se uostojima zbog toga što su danima prije inauguracije novog američkog predsjednika u svojoj povrhlosti tvrdili (a oni to, kao, znaju?!) da on neće položiti ruku na Bibliju i reći: »Tako mi Bog pomogao!«.

»Napredne snage« nastavile su se diviti Baracku Obami, ali ne zbog toga što on govori i radi, već zbog toga jer je on u modi. Zbog toga se i nije moglo dogoditi da se itko od domaćih političkih analitičara osvrne na činjenicu da je novi američki predsjednik u svom inauguracijskom govoru izjednačio fašizam i komunizam i zapitao se što to znači u svjetlu činjenice da ju je izrekao prvi čovjek prve svjetske velesile. Isto onako kako nikome nije palo na pamet istaknuti zadnju poruku iz Obamina inauguracijskog govora da su marljivi rad i poštenje, hrabrost i fer igra, tolerancija i znatiželja, lojalnost i patriotizam bili tiha snaga napretka tijekom povijesti. Kod nas takvo što mogu pjevati ili govoriti samo zadržani pjevači ili primitivni političari koje je pregazilo vrijeme.